

*Predtým ako padol **sneh** na moju myseľ*

*Lukáš **Folkman***

*básne sú chronologicky zoradené, pričom prvá z nich je mojím posledným pokusom niečo tvoriť; toto a o veľa viac je k videniu na webe www.mladum.szm.sk, ktorý môžete na publikovanie tvorby použiť aj Vy;-)
tvorba je venovaná tým, ktorí v nej nájdu klud, oddych či spomienku...*

*>> **Ráno (Zuzke)***

Ranná para v oblakoch
Hmla na horách
Striebro je v mojich rukách nedotknuteľné
Rozbité cesty plné kaluží
plných tvári
pocitov
Mliečna dráha
Mliečna hmla...
opäť svitá...

*>> **Asfalt***

Mačka prebehla po horúcom asfalte
Vo váze zvädli kvety a
majú zvláštnu vôňu
Otočil som sa a ostrihal nechty
Horia v ohni a
majú zvláštnu vôňu
Všade sa rozlieva absint
Je ráno a
myšlienky sú horúce ako asfalt

*>> **Iní***

Na dolnom konci tváre od Iných odvracali
zatiaľ čo Iným Iní do krvi, do pôdy, tváre zodierali
Na dolný koniec stiekla až tá zlobnej delby mláka
Kde nie je pomoc, pomoc neodvráti Rumburaka

>> **Bordel**

Na sklonku konca posledného
slnečného lúča oného
mixážneho dňa, ktorý páchol
všetkým možným len nie
istotou v zajtrajšok
či nádejou, že sa mi to hnusné
splesnivené iba zdá som cítil

Moja duša popíjala Malibu niekde
15 km za mnou zatiaľ čo
mozog spracúval vyslané signály
očných buliev

Brr

Dopadla naň všetka špina a smog,
hluk a všeobecnosť
civilizácie, ktorá ma vítala

Brr

Ako to, že som si tento bordel
s tak
fakt
taknými
lacnými štetkami
všimol až dnes, na konci včerajška

>> **Tunelček**

Vždy po čaji o štvrtej
sa cítim ako zahmlený asteroid
letiaci tunelom bez konca
bez neónovej visačky EXIT
Óó aké to zelené ponímanie budúcnosti priestoru a času a všetkých
zmyslov, ktoré ma ním vedú,
ktorými sa stávam večným
otrokom triednych bojov a stálym
záhradkárom ruží a fazule, karafiátov
a borovic rastúcich na dne môjho sebavedomia
A tunel a brr a dúú
všade modrá
neutrál zaradený na našej škodovke
a nekonečno ako stratený
asteroid vo vesmíre a vesmír

v mojom živote
Tak čo chcem
zomrieť alebo žiť?

>> **Medzi Hlienmi a Prdmi**

Na prahu štvorposchodovej postele
vyloženej banánmi, pomarančmi, jablkami
ba dokonca i drahými dovozovými kiwi plodmi
s osoplenou gučou vreckovky v dlaniach,
ktorej hlieny ako obrazy všetkej našej neistoty
a nepostačujúcej utekajúcej pravdepodobnosti
sa vždy odvraciame
od poznania
Tak kde sa, pre Rastignacove rany, strácajú
všetky tie drzé vtieravé prdy,
ktoré nás dohnali až sem
Fijúúú...
...asi len vo vyšších vrstvách atmosféry

>> **Lenke**

Lenke

>> **Či ?**

Snívam, či spím
    Spím, či bdiem
Bdiem, či ležím
    Ležím, či vstávam
Vstávam, či kráčam
    Kráčam, či dávam
Dávam, či beriem
    Beriem, či hľadám
Hľadám, či vidím
    Vidím, či bádam
Bádam, či cítim
    Cítim, či tuším
Tuším, či viem
    Viem, či myslím
Myslím, či verím
    ...či som
        alebo som len býval...

>> **Tulipány**

Nahí ako Tulipány

vbiehame na pasienky Ovečiek zabíjajúc všetkých Baranov,
ktorí nám pomáhali opustiť teplú Chajdu až
v poslednú
nutnú
smutnú ovocnú chvíľu

S krvou na rukách a

ovčou vlnou v zuboch búšime
rohmi o stoh takzvanej Chajdy a
po čele nám steká šťava
červeno krvavého pomaranča,
zatiaľ čo Neuróny
striekajú všetky mrzuté Spomienky
všetkými ešte mrzutejšími svetovými stranami.

V tom Jeden vstane a povie:

A čo tie Barančeky...?

>> **Even**

Even your

sad
said Words
are commitin' suicide
at the obviously stepping-back
moment of
your Speech

Thus ain't tempt to kill

Even Myself
when my Honest Mind
is eventually gettin' out of all borders
painted by Camel's Urine
on your Bottom

>> Prichádzajú

Už ich vidím prichádzať
Sú ako červený
červenoarmejci
Predo mnou ležia piktogramy ich piesní,
ale Áres vo mne práve pije svoju rannú kávu a
Moja Duša v čašnickom kostýme už
beží s praženicou k jeho stolu.

Totíž už ich vidí prichádzať
mávať
usmievať
a srať
srať na mňa ten medzihviezdny prach

Možno je škoda, že svietim
Možno raz zhasnem
Možno ich vidím prichádzať
plešatých, smradľavých,
tučných, zmýlených a
nekonečne vzdialených od ľudských osídliel,
kde večer pijú z Jednej Čaše,
kde v septiku sa strácajú nepodstatné omrvinky

Oni, Dôvera a Hviezdy
Totíž dnes ich vidím prichádzať

>> Mys Dobrej Nádeje

Už ste počuli?
Litosferické dosky sa nepohybujú len k sebe...
Aj od seba...
A tá novinka už nie je tajnosťou...
Lebo by to nebola novinka...

Určite nemusím pripomínať, že
mačka nie je samica od psa...
Ani kľúče nie sú od psa...
Tie sú od domu...
No básnikovi už zomrel pes...

A už ste počuli?
Box je šport...

Neverím...

Je...

No áno, zomrel...

A jeho ženích, to sa podržte,

nechal zvädnúť Všetko po ejakulácii...

Tak nekrúťte, prosím, hlavou,

že práve evakovali celý...celučičký

Mys Dobrej Nádeje

>> **Tak**

Presne Tak to mám rád...

adolescentne stratený

v prúde vetra

v prúde vlastného vedomia

medzi dvoma žeravými koncami nočného metra

Stratený niekde tam, kde

hľadám

hladujem

a pátram, kde

v stanici mi rušňovodič pošepce,

že táto jazda bola neodvratne grátis...

>> **A keď**

A keď sneží a cítim

chlad na pôde v mojej duši

a všetci po nej pobejú

a guľujú sa ako

malí muži

Bezo mňa

A keď sneží a namrza

mi okno domčeku mojej duše

a básnik povedal by len

nuže

Ved' si sám

>> **Biele Holubice**

Ako mi primrzal úsmev na tvári
a tvár na kyslíkovej bombe
a nohy na najvrchnejšiu
vrstvu snehu vrcholca Mont Everestu
som dostal pocit, ktorý otriasol
mojim vedomím ako matka so slovami „Vstávaj!“
Došnával som a po zavretí rozprávkovej knihy
som už nikdy nestretol Biele Holubice

>> **03**

V jase Röntgenových Lúčov a
ich teple posledného Dúšku Slivovice ako
Čaju v cencúľovej chate na horách
asi niekde v Japonsku či Rusku
pociťujúc Alfu, Betu a
Gamu možno práve bermudského trojuholníka
no možno jadier niektorej z Jadrových
som si uvedomil, že
presne takto
stretáme každého
z Homo Sapiens Sapiens

>> **Močím**

A tak ležím
v Priestore
a dýcham
v Čase
ešte 5 873 465 Nádychov
a možno budem
smutný a konečne dekadentne upadnem
a na dne plastikovej fľaše s mokom šedej kôry spoznám seba samého
no možno splním
nadržané očakávania,
ktoré ležia klinovým písmom na tom, čo
sa kedysi panicky usmievalo ako tabula rasa.

A tak ležím
v Priestore,
ktorý niežeby voňal cudzinou mojím dierkam, ale

nemienim si týrať pamäť ukladaním zvrchovaných dojmov z neho
a dýcham

v Čase, ktorý
tiež nie je a není oveľa lepší.

Ešte 5 873 457 neopostraciosenzualistckyglobálneindividualistckydespotickydemoratických,
no v každom prípade Prehnitých

Nádychov
a možno budem uspokojený v každej bunke toho,
čo som pred časom dostal
Však stále je tu spor, či

od Boha,

či Darwina

A dôkaz sporom pre dnešok nezaberá.

A tak si ležím

v Priestore okolitých
Extensa Res, ktorý
som od nich práve zdedil v dedičnom konaní oštatých názorov
a dýcham

ten zhnitý Čas, ktorý
nechali zvädnúť ako ženích penis po ejakulácii.

A čo horšie

Ja močím
v priestore
a zažieram sa
v Čase
do Toho, čo mi servíruje spoločnosť.

>> **Nádej**

Modlím sa
Modlím sa za Sneh na jeseň
Nech spasí unavenú hlavu mysliacich vzpriamených opíc
Nech ochladí pekelné okovy na našich cestách
Možno potom puknú
Možno sa potom zmením na Albatrosa
Kiežby som bol Silou múdrych krídel poháňaný ďalej ako siaha Jeffersnova para
Kiežby som z toho ľadovca Cnosti všetko trošku pochopil

No o tom potom
Teraz len modliť sa a dúfať kvôli Tebe, Nádej,
aby aj tvoje zajtrajšie vystúpenie bolo beznádejne vypredané

>> **Veci**

A ja nikdy
neveril som
    v Krista
A ľudia práve k nemu sa modlia
    No nemusia
        No môžu
aj ku kope iných
    prapodivných vecí

>> **Preliezka**

Len tá zem vedľa preliezky
opúšťa ma,
keď prichádza dievčatko,
ktoré si položiť
túži cez preliezky

Len tá zem už nie je zemou,
ktorá podrží ma
A tak sa musím chytiť
tej preliezky

Len tá zem je pod dievčatkom,
ktoré padá
z tej preliezky
a ja držím sa tej preliezky
a nemôžem ju zachytiť,
i keď by bola rada,
keď padá
dievčatko z tej preliezky

Len tá zem je plná krvi
Farby srdca hrdza
sa do dlaní mi ryje
A do srdca
Z tej preliezky
Lúto mi je
zeme, dievčatka,
preliezky

>> **Ber to všetko fras**

Máme slobodu,
no nemáme čas;
tesnú kravatu.
Ber to všetko fras!

Nieko je hore
a ovláda nás.
My sme len dole.
Ber to všetko fras!

Pritiažký batoh
začína nám rásť.
Kto môže za to?
Ber ich všetkých fras!

Mlčať je okej
a mlčíme zas.
Spanie je mäkké.
Ber nás všetkých fras!

Prečo neopriet
o čelo slnka jas,
statočne vyrieť:
„Ber to všetko fras!“

Žiadať rozumné;
len to chcem od vás.
Zažiť zábavné -
nech neberie fras.

Veď mám slobodu.
Môžem mať aj čas.
Strhnúť kravatu,
nesloviť už fras.

>> **Pes**

Zvieram päste
a bozkám päst'.
Pýtam sa kde ste,
a kde je môj pes?

A slzy v očiach
už hovoria,

potľapkajte mi plecía
moji svokrovia.

Lebo je tu jedna pravda odveká,
že človek zabije človeka,
a taktiež niekedy človek zabije človeka.

Keď si bozkáš päste
a zvieráš päšť.
To je chvíľa, keď proste
opúšťa ťa tvoj pes.

Ďakuj tomu, že je tu pravda odveká:
človek len tak zabije človeka.

A jedno máš,
či je to pes.
Dostaneš pod pás
tvrdú päšť.

Bez súcitu
teraz hovorím,
že bez súcitu
človek človeka - ja sám seba umorím,
totiž niet tu súcitu,
každý kludne hovorí,

že je pravda odveká,
o tom ako človek zabíja človeka...